

علم الصوالفقة

١٩

٣-٩-٩٢ حجية الظن في نفسه

دراست الاستاذ:
مهابي المادوي الطهري

حجية الظن في نفسه

- سؤال این است که **ظن** یعنی حالتی که در آن احتمال خلاف(عدم مطابقت) کمتر از احتمال وفاق(مطابقت) است، **فی حد نفسه** یعنی با قطع نظر از منشأ پیدایش آن چه حکمی دارد؟

حجية الظن في نفسه

قُلْ أَللّٰهُ أَذِنَ لَكُمْ أَمْ عَلَى
اللّٰهِ تَفْتَرُونَ

رجل قضى بالحق و
هو لا يعلم

عدم الجواز بديهي عند
العوام فضلاً عن
العلماء

تبني العقلاة من يتکافى
من قبل مولاه بما لا
يعلم بوروده عن المولى

قرآن

سنت

اجماع

عقل

ادلة شیخ برای حرمت
عمل به ظن

حجية الظن في نفسه

تمسك به ظهور آيه و روایت قبل از اثبات حجیت ظهور

تمسك به روایت ضعیف

تمسك به اجماع منقول

مصادره به مطلوب در تمسك به ظهور آيه و روایت

قياس افتا به قضاوت

خلط بين حكم عقل و عقلا

اشکالات

ادله شیخ

انصاری

حجية الظن في نفسه

١- وجوب دفع

ضرر مظنون

٢- قبح ترجيح

مرجوح

٣- تبعيض در

احتياط

٤- انسداد

ادله حجيت ظن

في نفسه

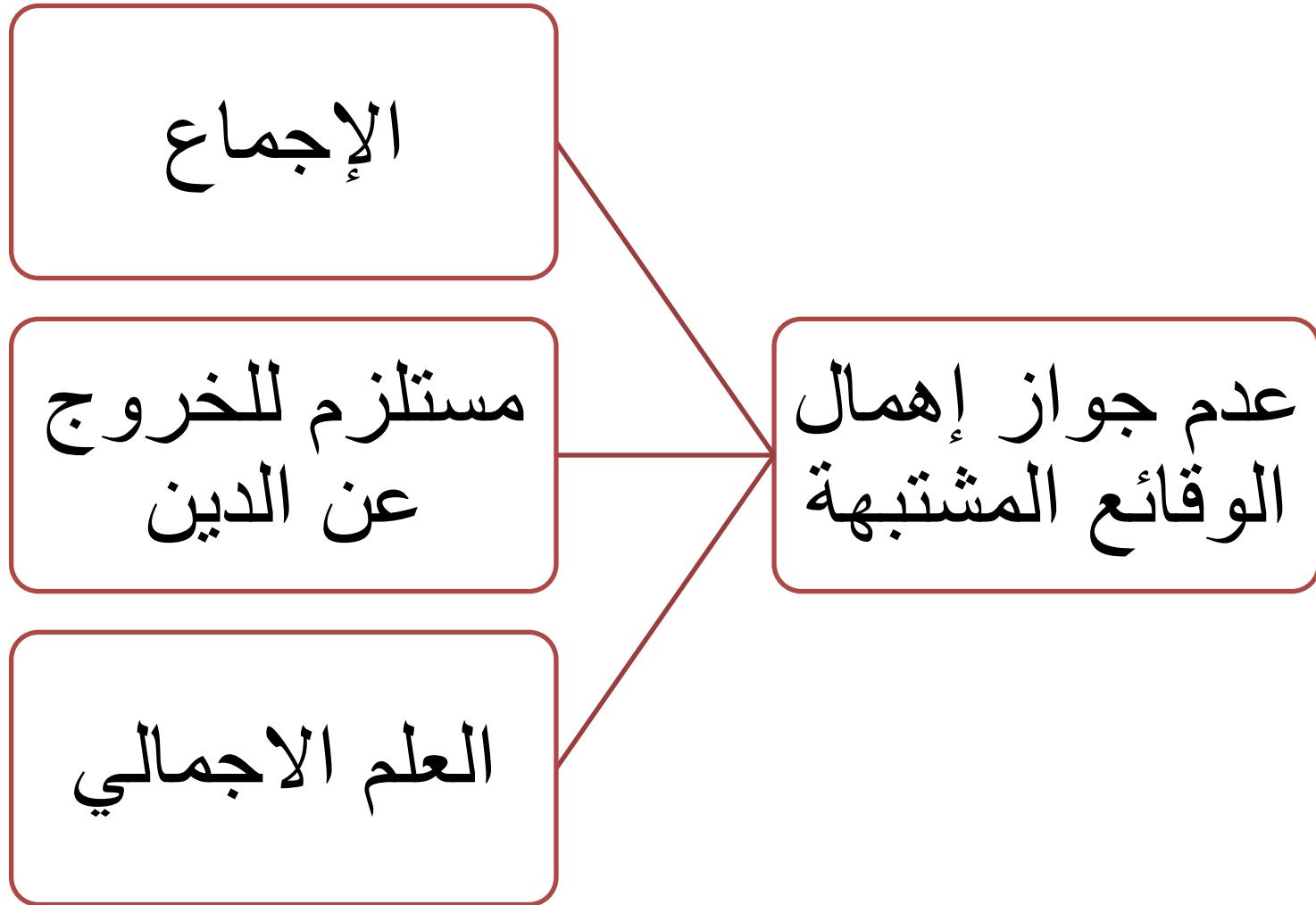
دليل انسداد

- الرابع دليل الانسداد
- و هو مؤلف من مقدمات
- يستقل العقل مع تحققها بكفاية الإطاعة الظنية **حكومة أو كشفا على** ما تعرف و لا يكاد يستقل بها بدونها و هي خمس:
 - أولها أنه يعلم إجمالا بثبوت تكاليف كثيرة فعلية في الشريعة.
 - ثانيةها أنه قد انسد علينا باب العلم و العلمى إلى كثير منها.

دليل انسداد

- ثالثها أنه لا يجوز لنا إهمالها و عدم التعرض لامثالها أصلا.
- رابعها أنه لا يجب علينا الاحتياط في أطراف علمنا بل لا يجوز في الجملة كما لا يجوز الرجوع إلى الأصل في المسألة من استصحاب و تخيير و براءة و احتياط و لا إلى فتوى العالم بحكمها.
- خامسها أنه كان ترجيح المرجوح على الراجح قبيحاً فيستقل العقل حينئذ بلزوم الإطاعة الظنية لتلك التكاليف المعلومة و إلا لزم بعد انسداد باب العلم و العلمي بها إما إهمالها و إما لزوم الاحتياط في أطرافها و إما الرجوع إلى الأصل الجارى في كل مسألة مع قطع النظر عن العلم بها أو التقليد فيها أو الاكتفاء بالإطاعة الشكية أو الوهمية مع التمکن من الظنية.

دليل انسداد

دليل انسداد

الإجماع

لزوم العسر الشديد
و الحرج الأكيد

الاحتياط غير
واجب

اهمال احکام

- مقدمه سوم
- شهید صدر - رضوان الله تعالى عليه - در تقریر این مقدمه می فرماید* اجرای برائت در تمام موارد علم اجمالی با فرضی که تا اینجا پذیرفته ایم، مستلزم خروج از دین است. بعدها این تصور پیدا شد که اگر ما برائت جاری کنیم، به کافر تبدیل می شویم و احکام کافر بر ما مترتب می شود.
- *. حسینی الحائری، السيد کاظم، مباحث الأصول، ج ۲، ص ۶۶۰

اهمالي احكام

- الثاني - لزوم الخروج عن الدين من إجراء البراءة في تمام الشبهات
- ١ - و ليس المراد بالخروج عن الدين في المقام الخروج عنه بنحو يساوقي الكفر كي يقال: إن ترك الواجبات اليقينية لا يوجب الكفر فضلا عن ترك الاحتياط في هذه الشبهات،

اهمالي احكام

٢- كما أنه ليس المراد بالخروج عن الدين في المقام وقوع المخالفات الكثيرة للدين كي يقال: إن المخالفة الكثيرة للدين إن كان محذوراً الذي يتصور فيها عبارة عن منافاتها لقانون منجزية العلم الإجمالي فهذا يرجع إلى الوجه الثالث، و إن فرض فيها محذور نفسي أى أن المخالفات الكثيرة في الشريعة لها حرمة وراء حرمة كل مخالفة مخالفة، فهذا مما لا دليل عليه،

اهمالي احكام

- بل المراد من ذلك هو دعوى قيام الضرورة على أن الشارع لم يجعل أصلة البراءة في تمام هذه الشبهات، و هذا يصح ادعاؤه و استفادته من مجموع ما جاء في الشريعة من أقوال و أفعال و ما عرف من مقدار اهتمام الشارع بالأحكام و هذا الوجه تام في المقام.

اهمال احکام

- بعضی‌ها اشکال کردند که در اجرای احکام مسلمان بر یک فرد التزام به احکام شرعی لازم نیست و مسلمان کسی است که تنها شهادتین را بگوید؛ چنان‌که این همه مسلمان در دنیا داریم که اصلاً با احکام هم آشنا نیستند و حتی نمی‌دانند نماز خوراکی است یا پوشانکی! ولی مسلمان به شمار می‌آیند؛

اهمال احکام

- اگر کسی التزام عملی نسبت به احکام شرعی نداشت، فاسق است اما کافر نیست. برخی قائل اند کسی که به احکام دین التزام ندارد، کافر است. در حقیقت آن‌ها فسق را مستلزم کفر می‌دانند. از دید مكتب اهل بیت - علیهم السلام - فسق و کفر دو موضوع جداگانه هستند.
- البته التزام عملی به احکام جزء شرایط ایمان است.

اهمال احکام

- در محل بحث برای اثبات یک سری از احکام، علم و برای تعدادی هم علمی داریم؛ ولی این موارد علم و علمی، از معلوم بالاجمال کمتر است.
- اگر به آن علم و علمی‌ها ملتزم باشیم و در بقیه برائت جاری کنیم، خروج از اسلام محسوب نمی‌شود؛ چون طبق توضیحی که دادیم التزام عملی به احکام شرط اسلام نیست و اگر کل آن را هم عمل نمی‌کردیم، خروج از اسلام پیش نمی‌آمد، چه رسد به جزئی از آن‌ها.

اهمال احکام

- بنابراین معنای عبارت شیخ - رضوان الله تعالیٰ علیه - این نیست که با اجرای اصول عملیه در همه اطراف علم اجمالی از اسلام خارج می‌شویم، بلکه یعنی این کار با ذوق شریعت نمی‌سازد.

اهمال احکام

- اینکه علم اجمالی مانع از جریان اصول عملیه است، در جایی مطرح می‌شود که مقدار معلوم بالاجمال در مقایسه با مقدار اطراف شبهه زیاد باشد؛ به گونه‌ای که در اصطلاح به آن شبّهٔ محصوره می‌گویند.

معيار غير محصوره بودن شبهه

- معيار غير محصوره بودن شبهه
- برای اينکه بفهميم يك شبهه محصوره است یا نه، باید مقدار معلوم بالإجمال را با اطراف شبهه مقايسه کنيم. اگر نسبت مقدار معلوم بالإجمال با اطراف شبهه خيلي کم باشد، مى گويم شبهه، غير محصوره است؛

معیار غیر محصوره بودن شبهه

• مثلاً می‌دانم ذبح یکی از گوسفندهای مذبوح در سراسر ایران در امروز، شرعاً نبوده است. فرض کنید در سراسر ایران پنجاه هزار گوسفند ذبح می‌شود و من می‌دانم ذبح یکی از آن‌ها شرعاً نبوده است. پس نسبت در این فرض یک به پنجاه هزار است و خیلی اندک به حساب می‌آید. اگر بدانیم ذبح ده هزار رأس از این پنجاه هزار گوسفند شرعاً نبوده است، نسبت یک به پنج می‌شود و در این صورت دیگر شبهه، غیر محصوره نیست.

معیار غیر محصوره بودن شبهه

- به عبارت دیگر شبهه غیر محصوره این نیست که در آن تنها اطراف شبهه زیاد باشد، بلکه باید نسبت معلوم بالاجمال به اطراف شبهه کم باشد.

معیار غیر محصوره بودن شبھه

- طرح این نکته بدان سبب است که در بحث جریان اصول عملیه در اطراف شبھه غیر محصوره خواهیم گفت وقتی این نسبت کوچک شد، در نظر عقلا نادیده گرفته می‌شود و اصول عملیه در اطراف شبھه جاری می‌شوند.
- در این بحث هم که می‌گوییم نمی‌تواند برایت جاری شود، در صورتی است که شبھه، محصوره باشد؛ یعنی نسبت آن مقدار از معلوم بالاجمال که بعد از حذف موارد علم و علمی باقی می‌ماند در مقایسه با اطراف شبھه کم نباشد.

معیار غیر محصوره بودن شبّهه

- شک در محصوره یا غیر محصوره بودن
- اگر بدانیم شبّهه، غیر محصوره است، اصول عملیه در اطرافش جاری می شود و اگر بدانیم محصوره است این اصول جاری نمی شود. حال اگر شک داشته باشیم که محصوره است یا غیر محصوره وظیفه چیست؟

معیار غیر محصوره بودن شبھه

باید توجه داشت که هیچ گاه نمی توانیم کاری کنیم که ابهام در مصاديق به طور کامل از بین برود. به هر حال در هر موردی یک دایرة ابهام مصدقی خواهیم داشت. در این موارد چاره ای جز تعیین وظیفه عملی از طریق مراجعه به اصول عملیه نخواهیم داشت.

معیار غیر محصوره بودن شبھه

حتی واضح ترین مفاهیم مانند آب ، دارای مصادیق روشن و مصادیقی که کاملا از آن خارج است و مصادیقی که در صدق عنوان بر آن شک است می باشند. مثلا اگر یک لیوان آب خالص را در نظر بگیریم شکی در آب بودن آن نداریم، حال اگر به آن مقدار کمی خاک اضافه کنیم بازشکی در آب بودن آن نخواهیم داشت ولی اگر این کار را ادامه دهیم قطعا به جایی می رسیم که در آب بودن یا گل بودن آن شک می کنیم. البته اگر این کار ادامه یابد به جایی خواهیم رسید که شکی در گل بودن نخواهد بود.

معیار غیر محصوره بودن شبھه

در مورد شبھه محصوره نیز به مصادیقی برخورد می کنیم که در محصوره بودن یا نبودن آن شک حاصل می شود. در این گونه موارد نسبت به جریان اصول در اطراف شک خواهیم کرد. این امر تابع مبنایی است که در این مساله برگزیده ایم.

اگر غیر محصوره بودن شرط جریان اصول عملیه باشد، این اصول جاری نمی شوند و اگر محصوره بودن مانع جریان اصول مؤمنه باشد، این اصول جاری نمی شوند.

معیار غیر محصوره بودن شبهه

• . یعنی به قدری است که اطمینان عقلائی به خلافش هست. برای مثال احتمال اینکه سقف کلاس آن فرو بریزد، وجود دارد؛ چون چنین چیزی عقلاً محال نیست و از تحقیق اجتماع نقیضین پیش نمی‌آید. اما اگر کسی به سبب این احتمال از کلاس بیرون برود، بقیه به او می‌خندند؛ زیرا این مقدار از احتمال در نظر عقلاً قابل اعتنا نیست.